

Uuden Suomen nurkkakivet

Allaoleva kirjoitus julkaistiin Suomen työväenhallituksen virallisessa äänenkannattajassa "Suomen Kansanvaltuuskunnan Tiedonantajassa" viime vuoden huhtikuun 17 p:nä. Se selvästi osoittaa Suomen työläisten silloisen taistelun päämäärän "nurkkakivet". Tämän uuden Suomen rakentamista eivät herrat kuitenkaan sallineet. Toteutui kirjoituksen lopussa olevat sanat "vihollinen tuho jo tehdyn työn ja pakottaa työntekijät sanoin kuvaamattomaan orjuuteen."

Suomen punainen köyhälistö ahertelee parhaillaan uuden yhteiskunnan rakennustyöissä. Sen perustaa raivataan tulisella kiireellä. Suunnattoman paljon törkyä on ensin siivottava. Porvarillinen yhteiskunta lepää ilkkaisella ja löyhällä perustalla. Sitä voi hyvällä syyllä verrata hyllyvään rimpisuohon, joka levittää löyhkää ja usvaa saastuttaen kaiken. Sellaisella epäterveellisellä maaperällä sijaitseva rakennus ei kestä ajan myrskyissä. Sen tostiasian oivaltaan valveutunut köyhälistö raivaa Uuden Suomen perustus-alueita, kaivelee tiloja nurkkakiville, kuivaa kapitalismin rämeistä suota, perkaa ympäristöä terveelliseksi. Vasta semmoisen perkaustyön jälestä asetetaan nurkkakivet paikoilleen, tehdään kivijalka ja sitten kohoo rakennelma helpommin kerta kerralta, kunnes koko ihmiskunta ihastellen silmäilee Suomen kansanvaltaisen tasavallan kunnia piirteitä.

Julma vihollinen häiritsee uutta rakennustyötä. Se ei sallisi kansanvaltaisen työläispalatsin rakentamista. Senvuoksi läytyy utterain rakentajain tehdä työtä puolustusase kädessä, torjua sillä vihollisen hyökkäykset. Läpi historian aikojen on aina uutisraivaajan täytynt työkennellä verissäpäin, taistella vainolaista vastaan. Siitä huolimatta on uutistyö edistynyt toisinaan hyvin hitaasti, mutta aina varmasti, kunnes työ on saatu loppuun suoriteksi.

Samaan aikaan kuin perustusta kaivellaan veistellään jo uuden Suomen nurkkakiveä. On olemassa työnjako.

Toiset kaivavat perustusta, toiset veistelevät nurkkakiviä, eräät hankkivat rakennusaineita ja eräät suunnittelevat yksityiskohtia.

Minkälaisia nurkkakiviä veistellään uudelle Suomelle.

Muutamia on jo valmiina, toisia hahmotettuna ja eräitä va ta alkuasteellaan.

Suurin kivi on Suomen sosialistisen tasavallan perussääntö, jota kaunistaa todellinen kansanvaltaisuus. Sen mukaisesti tulisi korkein valta olemaan kansalla, Suomen tasavallan kaikilla 20-vuotuisilla kansalaisilla.

Kansalaiset valitsevat omat toimihenkilönsä lakeja säätävään eduskuntaan ja se muodostaa yhteiskunnan toimivan elimen kansanvaltuuskunnan.

Vanha virkakunta puhdistettaisiin perinpohjin ja uusi tulisi täydellisesti vastuunalaiseksi kansalle. Siinäkin siis yksi hyvä nurkkakivi.

Verotusolot järjestettäisiin siten, ettei köyhälistöläinen nääntyisi raskaan verokuorman kannossa, eikä varakas loisain pääsisi mitättömällä veroerällä. Tämä on erittäin tärkeä nurkkakivi.

Kunnallinen harvainvalta poistuisi ikipäiviksi ja suurin huolto kohdistettaisiin kansan syvien rivien olojen parant miseksi; perustettaisiin kunnallisia laitoksia, leipomoista alkaen. — Tuokin nurkkakivi kannattaisi kohdaltaan uutta Suomea.

Torpparien vapauttaminen maakapitalistien orjuudesta, on ihan valmiiksi veistetty nurkkakivi. Sen varaan jou-tuisi verrattain suurilukuinen ryhmä

Suomen kansanvaltaisen tasavallan väestöä.

Vanhuudenvakuutus on jo niinikään valmiiksi veistetty nurkkakivi.

Työväen suojelulainsäädäntö on suuriarvoinen ja paljon kestävä nurkkakivi.

Hahmotettuina ja valmiiksi suunniteltuna on monta muuta nurkkakiveä, niin että uuden Suomen mahtava rakennus ei tulisi perustuksiltaan hor-

jumaan, vaan kestäisi ajan kuluttavan hampaan kalvamisen.

Vihollinen häiritsee Suomen työväenluokan suurtyötä. Sittenkin, kaikesta vainolaisen vastarinnasta huolimatta on köyhälistön asekedessä sitkeästi työskenneltävä uuden Suomen perustamistyössä, muutoin vihollinen tuhoo jo tehdyn työn ja pakottaa työntekijät sanoin kuvaamattomaan orjuuteen.

Huhtikuun 17 päivänä.

TUNNE ITSESI

Sä muistathan:

*Kun pieni päre paloi köyhän majan,
kun taaton silmät surun sumut kaihtoi?
kun kuolosta hän toivoi pelastajan
ja kärsimykset, huolet kanssas' vaihtoi?*

Sä muistathan:

*Ei ollut usein heillä leivän palaa
ja kylmät viimat, tuiskut turvan kieri?
Sun äitis' pyyhki silmän kulmat salaa
kun kyynel kuuma poskipäälle vierä... .*

Sä muistathan:

*kun riisti tuoni turvan ainoan sulta,
sä jouduit mieronseille talven hankeen?
kun taaton armaan peitti haudan multa
kuink' itki sydän alla surun ankeen?*

Sä muistathan:

*kun kulkiessasi tiellä taakse käännyt
sun kotitanhut viime kerran vilkkui?
Sä toivotonna teillä talven näännyit
ja taloissa ne sulle nauroi, ilkkui—!*